

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2006/11/ES**z dne 15. februarja 2006****o onesnaževanju pri odvajanju nekaterih nevarnih snovi v vodno okolje Skupnosti****(Kodificirana različica)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA–

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

ob upoštevanju postopka, določenega v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 76/464/EGS z dne 4. maja 1976 o onesnaževanju pri odvajanju nekaterih nevarnih snovi v vodno okolje Skupnosti ⁽³⁾ je bila večkrat bistveno spremenjena ⁽⁴⁾. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno direktivo kodificirati.

(2) Potrebno je splošno in hkratno ukrepanje držav članic, da se vodno okolje Skupnosti zavaruje pred onesnaževanjem, zlasti pred tistim, povzročenim z nekaterimi obstojnimi, strupenimi snovmi ter snovmi, ki se kopičijo v organizmih.

(3) Več konvencij je namenjenih varstvu mednarodnih vodotokov in morskega okolja pred onesnaževanjem. Pomembno je, da se zagotovi usklajeno izvajanje teh konvencij.

(4) Razlike med državami članicami glede določb, ki se uporabljajo na področju izpustov nekaterih nevarnih snovi v vodno okolje, lahko povzročijo neenake pogoje konkurence in zaradi tega neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga.

(5) V Sklepu št. 1600/2002/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ⁽⁵⁾ so predvideni številni ukrepi za varstvo sladkih voda in morja pred nekaterimi onesnaževali.

(6) Za zagotovitev učinkovitega varstva vodnega okolja Skupnosti je treba izdelati prvi seznam, imenovan Seznam I, nekaterih snovi, izbranih predvsem na podlagi njihove strupenosti, obstojnosti in bioakumulacije, razen snovi, ki so biološko neškodljive ali se zelo hitro pretvorijo v biološko neškodljive snovi, ter drugi seznam, imenovan Seznam II, ki vsebuje snovi s škodljivim učinkom na vodno okolje, ki pa je lahko omejen na določeno področje in je odvisen od značilnosti in lokacije vode, v katero se takšne snovi odvajajo. Za vsak izpust teh snovi naj bi bilo potrebno predhodno dovoljenje, ki določa emisijske standarde.

(7) Onesnaževanje zaradi odvajanja različnih nevarnih snovi je treba črtati s Seznama I. Mejne vrednosti so bile določene v Direktivah iz Priloge IX Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽⁶⁾. V členu 16 Direktive 2000/60/ES so predvideni postopki za razvoj kontrolnih ukrepov in standardov okoljske kakovosti, ki se uporabljajo za prednostne snovi.

⁽¹⁾ UL C 117, 30.4.2004, str. 10.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 26. oktobra 2004 (UL C 174 E, 14.7.2005, str. 39) in Sklep Sveta z dne 30. januarja 2006.

⁽³⁾ UL L 129, 18.5.1976, str. 23. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

⁽⁴⁾ Glej del A, Priloge II.

⁽⁵⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena s Sklepom št. 2455/2001/ES (UL L 331, 15.12.2001, str. 1).

- (8) Treba je zmanjšati onesnaževanje voda s snovmi iz Seznamu II. Države članice v ta namen sprejmejo programe, ki vključujejo okoljske standarde kakovosti za vodo, določene skladno z obstoječimi direktivami Sveta. Emisijski standardi, ki se uporabljajo za takšne snovi, se izračunavajo na podlagi teh standardov okoljske kakovosti.
- (9) Primerno je, da ena ali več držav članic lahko, posamezno ali skupaj sprejmejo strožje ukrepe od tistih, ki so predvideni v tej direktivi.
- (10) Popisati bi bilo treba izpuste nekaterih posebej nevarnih snovi v vodno okolje Skupnosti, da bi se vedelo, od kod izvirajo.
- (11) Morda bo treba popraviti ali dopolniti Seznamu I in II Priloge I na podlagi izkušenj, po potrebi pa tudi s prenosom nekaterih snovi iz Seznamu II na Seznam I.
- (12) Ta direktiva ne sme posegati v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv, ki so določene v delu B Priloge II, v nacionalno pravo –
- (c) „meja sladke vode“ pomeni kraj v vodotoku, kjer se pri oseki in ob nizkem pretoku sladke vode zaradi prisotnosti morske vode znatno poveča slanost;
- (d) „izpust“ pomeni vnos katerih koli snovi iz Seznamu I ali Seznamu II Priloge I v vode iz člena 1, razen:
- (i) izpustov pri poglabljanju dna;
- (ii) obratovalnih izpustov iz ladij v teritorialnem morju;
- (iii) odmetavanja z ladij v teritorialnem morju;
- (e) „onesnaževanje“ pomeni človekovo neposredno ali posredno odvajanje snovi ali energije v vodno okolje, ki ogroža človekovo zdravje, škoduje živim virom in vodnim ekosistemom, zmanjšuje možnosti za uživanje vodnega okolja ali ovira druge zakonite načine rabe vode.

Člen 3

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Ob upoštevanju člena 7 se ta direktiva uporablja za:

- (a) celinske površinske vode;
- (b) teritorialne vode;
- (c) notranje morske vode.

Člen 2

V tej direktivi:

- (a) „celinske površinske vode“ pomenijo vse stoječe ali tekoče sladke površinske vode na ozemlju ene ali več držav članic;
- (b) „notranje morske vode“ pomenijo vode na kopenski strani temeljne črte, od katere se meri širina teritorialnega morja, ki pri vodotokih segajo do meje sladke vode;

Države članice storijo vse potrebno, da odpravijo onesnaževanje voda iz člena 1 z nevarnimi snovmi iz družin in skupin snovi iz Seznamu I Priloge I, v nadaljnjem besedilu „snovi iz Seznamu I“, ter da zmanjšajo onesnaževanje omenjenih voda z nevarnimi snovmi iz družin in skupin snovi iz Seznamu II Priloge I, v nadaljnjem besedilu „snovi iz Seznamu II“, v skladu s to direktivo.

Člen 4

Glede snovi iz Seznamu I velja:

- (a) za vse izpuste, ki verjetno vsebujejo katero koli od teh snovi, v vode iz člena 1, je potrebno predhodno dovoljenje pristojnega organa zadevne države članice;
- (b) v dovoljenju so določeni emisijski standardi za izpuste katere koli od teh snovi v vode iz člena 1 in, kadar je to potrebno za izvajanje te direktive, za izpuste katere koli od teh snovi v kanalizacijo;
- (c) dovoljenja se lahko izdajo le za omejeno obdobje. Ob upoštevanju morebitnih sprememb mejnih vrednosti emisij, določenih v direktivah iz Priloge IX Direktive 2000/60/ES, se lahko podaljšajo.

Člen 5

1. Emisijski standardi v dovoljenjih, izdanih skladno s členom 4, določajo:

- (a) najvišjo dovoljeno koncentracijo snovi v izpustu. Pri razredčevanju se mejne vrednosti emisij, določene v direktivah iz Priloge IX Direktive 2000/60/ES, delijo s faktorjem razredčenja;
- (b) največjo dovoljeno količino snovi v izpustu v enem ali več natančno določenih časovnih obdobjih, izraženo, če je potrebno, kot enota teže onesnaževala na enoto značilnega elementa onesnažujoče dejavnosti (npr. enota teže na enoto surovine ali enoto izdelka).

2. Če je potrebno, lahko pristojni organ zadevne države članice za vsako dovoljenje predpiše strožje emisijske standarde od tistih, ki so določeni na podlagi mejnih vrednosti emisij, določenih v direktivah iz Priloge IX Direktive 2000/60/ES, predvsem ob upoštevanju strupenosti, obstojnosti in bioakumulacije zadevne snovi v okolju, v katerega se odvaja.

3. Če povzročitelj obremenitve izjavi, da ne more izpolniti zahtevanih emisijskih standardov, ali če pristojni organ zadevne države članice to sam ugotovi, se dovoljenje zavrne.

4. Če se emisijski standardi ne upoštevajo, pristojni organ zadevne države članice z ustreznimi ukrepi zagotovi, da se pogoji iz dovoljenja izpolnijo in da se po potrebi odvajanje prepove.

Člen 6

1. Da bi se zmanjšalo onesnaževanje voda iz člena 1 s snovmi iz Seznama II, države članice sprejmejo programe, pri izvajanju katerih uporabljajo zlasti metode iz odstavkov 2 in 3.

2. Za vse izpuste, ki verjetno vsebujejo katero koli od snovi iz Seznama II, v vode iz člena 1, je potrebno predhodno dovoljenje pristojnega organa zadevne države članice, v katerem so določeni emisijski standardi. Ti standardi temeljijo na standardih okoljske kakovosti, ki se določijo v skladu z odstavkom 3.

3. Programi iz odstavka 1 vključujejo standarde okoljske kakovosti za vode, ki se določijo v skladu z obstoječimi direktivami Sveta.

4. Programi lahko vključujejo tudi posebne določbe o sestavi in uporabi snovi ali skupin snovi in izdelkov ter upoštevajo zadnje ekonomsko izvedljive tehnične dosežke.

5. V programih so določeni roki za njihovo izvedbo.

6. Povzetki programov in rezultati njihove izvedbe se pošljejo Komisiji.

7. Komisija skupaj z državami članicami organizira redno primerjanje programov, da zagotovi ustrezno usklajevanje njihovega izvajanja. Če se ji zdi potrebno, predloži Evropskemu parlamentu in Svetu v ta namen ustrezne predloge.

Člen 7

Države članice storijo vse potrebno, da se ukrepi, ki jih sprejmejo na podlagi te direktive, izvajajo tako, da se ne poveča onesnaževanje voda, za katere se člen 1 ne uporablja. Poleg tega prepovejo vsa dejanja, ki bi namerno ali nenamerno obšla določbe te direktive.

Člen 8

Uporaba ukrepov, sprejetih na podlagi te direktive, ne sme pod nobenimi pogoji neposredno ali posredno povzročiti povečanja onesnaženja voda iz člena 1.

Člen 9

Kadar je to primerno, lahko ena ali več držav članic posamezno ali skupaj sprejmejo strožje ukrepe od tistih, ki so predvidenih v tej direktivi.

Člen 10

Pristojni organ popiše izpuste v vode iz člena 1, ki bi lahko vsebovali snovi iz Seznama I, za katere se uporabljajo emisijski standardi.

Člen 11

1. Države članice vsaka tri leta, in prvič za obdobje od leta 1993 do vključno 1995, pošljejo Komisiji informacije o izvajanju te direktive v obliki področnega poročila, ki zajema tudi druge ustrezne direktive Skupnosti. To poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali predloge, ki jo pripravi Komisija v skladu s postopkom iz člena 6 Direktive Sveta 91/692/EGS z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju in racionaliziranju poročil o izvajanju določenih direktiv, ki se nanašajo na okolje⁽¹⁾. Vprašalnik ali predloge se pošljejo državam članicam šest mesecev pred začetkom obdobja, ki ga zajema poročilo. Poročilo se pošlje Komisiji v devetih mesecih po koncu triletnega obdobja, ki je zajeto v poročilu.

Komisija objavi poročilo Skupnosti o izvajanju direktive v devetih mesecih po prejemu poročil držav članic.

2. Informacije, pridobljene ob uporabi odstavka 1, se uporabijo le za namen, za katerega so bile zahtevane.

3. Komisija in pristojni organi držav članic, njihovi uradniki in drugi uslužbenci ne razkrijejo informacij, ki jih pridobijo na podlagi te direktive in za katere velja obveznost varovanja poklicne skrivnosti.

4. Določbe odstavkov 2 in 3 ne preprečujejo objave splošnih informacij ali raziskav, ki ne vsebujejo informacij o posameznih podjetjih ali o združenjih podjetij.

Člen 12

Evropski parlament in Svet na predlog Komisije, ki ukrepa na lastno pobudo ali na zahtevo države članice, popravita in,

kadar je to potrebno, dopolnita Seznama I in II Priloge I na podlagi izkušenj, po potrebi pa tudi s prenosom nekaterih snovi iz Seznama II v Seznam I.

Člen 13

Direktiva 76/464/EGS se razveljavi, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv, ki so določene v delu B Priloge II, v nacionalno pravo.

Sklicevanje na razveljavljeno direktivo, se razlaga kot sklicevanje na to direktivo in se mora brati v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III.

Člen 14

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 15

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 15. februarja 2006

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BORRELL FONTELLES

Za Svet
Predsednik
H. WINKLER

⁽¹⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 48. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

PRILOGA I

Seznam I družin in skupin snovi

Seznam I vsebuje nekatere posamezne snovi, ki sodijo k naslednjim družinam in skupinam snovi, izbranim predvsem na podlagi njihove strupenosti, obstojnosti in bioakumulacije, razen tistih, ki so biološko neškodljive ali se zelo hitro pretvorijo v biološko neškodljive snovi:

1. organohalogene spojine in snovi, ki lahko tvorijo take spojine v vodnem okolju;
2. organofosforne spojine;
3. organokositrne spojine;
4. snovi, za katere je bilo dokazano, da imajo rakotvorne lastnosti v vodnem okolju ali preko njega ⁽¹⁾;
5. živo srebro in njegove spojine;
6. kadmij in njegove spojine;
7. obstojna mineralna olja in ogljikovodiki, pridobljeni iz nafte;

in za namene izvajanja členov 3, 7, 8 in 12:

8. obstojne sintetične snovi, ki lahko plavajo na površini, lebdijo ali potonejo ter lahko ovirajo kakršno koli rabo voda.

Seznam II družin in skupin snovi

Seznam II vsebuje:

- snovi, ki sodijo v družine in skupine snovi iz Seznama I in za katere niso bile določene mejne vrednosti emisij, kakor so določene v direktivah iz Priloge IX Direktive 2000/60/ES,
- nekatere posamezne snovi in kategorije snovi, ki sodijo v spodaj navedene družine in skupine snovi,

s škodljivim učinkom na vodno okolje, ki pa je lahko omejen na določeno področje in je odvisen od značilnosti in lokacije vode, v katero se odvajajo te snovi.

Družine in skupine snovi iz druge alinee

1. Naslednji metaloidi in kovine ter njihove spojine:

1. cink	6. selen	11. kositer	16. vanadij
2. baker	7. arzen	12. barij	17. kobalt
3. nikelj	8. antimon	13. berilij	18. talij
4. krom	9. molibden	14. bor	19. telur
5. svinec	10. titan	15. uran	20. srebro

2. Biocidi in njihovi derivati, ki niso v Seznamu I.

⁽¹⁾ Kadar so nekatere snovi iz Seznama II rakotvorne, so vključene v kategorijo 4 tega seznama.

3. Snovi s škodljivim učinkom na okus in/ali vonj izdelkov za prehrano ljudi, ki so pridobljeni iz vodnega okolja,

in spojine, ki lahko povzročijo nastanek takšnih snovi v vodi.
4. Strupene ali obstojne silicijeve organske spojine in snovi, ki lahko povzročijo nastanek takšnih spojin v vodi, razen tistih, ki so neškodljive ali se v vodi zelo hitro pretvorijo v biološko neškodljive snovi.
5. Anorganske spojine fosforja in elementarni fosfor.
6. Neobstojna mineralna olja in ogljikovodiki, pridobljeni iz nafte.
7. Cianidi,

fluoridi.
8. Snovi, ki škodljivo vplivajo na kisikove razmere, zlasti:

amoniak,

nitriti.

Izjava o členu 7

Države članice v zvezi z odvajanjem odpadne vode v odprto morje preko cevovodov določijo zahteve, ki so vsaj tako stroge kakor zahteve te direktive.

PRILOGA II

DEL A

RAZVELJAVLJENA DIREKTIVA Z NJENIMI ZAPOREDNIMI SPREMEBAMI

(iz člena 13)

Direktiva Sveta 76/464/EGS (UL L 129, 18.5.1976, str. 23)

Direktiva Sveta 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48)

Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 327, 22.12.2000, str. 1)

Samo točka (a) Priloge I

Samo glede sklicevanja v členu 22(2), četrta
alinea, na člen 6 Direktive 76/464/EGS

DEL B

ROKI ZA PRENOS V NACIONALNO PRAVO

(iz člena 13)

Direktiva	Roki za prenos
76/464/EGS	—
91/692/EGS	1. januar 1993
2000/60/ES	22. december 2003

PRILOGA III

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 76/464/EGS	Ta direktiva
Člen 1(1), uvodno besedilo	Člen 1, uvodno besedilo
Člen 1(1), prva alineja	Člen 1(a)
Člen 1(1), druga alineja	Člen 1(b)
Člen 1(1), tretja alineja	Člen 1(c)
Člen 1(1), četrta alineja	–
Člen 1(2), uvodno besedilo	Člen 2, uvodno besedilo
Člen 1(2)(a),(b) in (c)	Člen 2(a),(b) in (c)
Člen 1(2)(d), prva alineja	Člen 2(d)(i)
Člen 1(2)(d), druga alineja	Člen 2(d)(ii)
Člen 1(2)(d), tretja alineja	Člen 2(d)(iii)
Člen 1(2)(e)	Člen 2(e)
Člen 2	Člen 3
Člen 3, uvodno besedilo	Člen 4, uvodno besedilo
Člen 3, točka (1)	Člen 4(a)
Člen 3, točka (2)	Člen 4(b)
Člen 3, točka (3)	–
Člen 3, točka (4)	Člen 4(c)
Člen 4	–
Člen 5	Člen 5
Člen 7	Člen 6
Člen 8	Člen 7
Člen 9	Člen 8
Člen 10	Člen 9
Člen 11	Člen 10
Člen 12	–
Člen 13	Člen 11
Člen 14	Člen 12
–	Člen 13
–	Člen 14
Člen 15	Člen 15
Priloga	Priloga I
–	Priloga II
–	Priloga III